

בעניין:

1. _____ אלפיראני, ת"ז _____
תושב השטחים הכבושים
2. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
– ע"ר 580163517

ע"י ב"כ עוה"ד נאסר עודה (מ"ר 68398) ו/או דניאל שנהר (מ"ר 41065) ו/או בנימין אחסתרביה (מ"ר 58088) (ו/או נדיה דקה (מ"ר 66713) ו/או אלירן בללי (מ"ר 73940)
מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

העותרים

- נגד -

1. שירות בתי הסוהר
2. המפקד הצבאי לאיזור הגדה המערבית
3. שר הפנים
4. משטרת ישראל

ע"י פרקליטות המדינה, משרד המשפטים
רח' צלאח א-דין 29, ירושלים
טל: 02-6466590; פקס: 02-6467011

המשיבים

עתירה דחופה למתן צו על תנאי

מוגשת בזאת עתירה למתן צו על תנאי, המופנה אל המשיבים והמורה להם לבוא וליתן טעם, מדוע לא יימנעו מגירושו לרצועת עזה של העותר 1 (להלן: **העותר**) המוחזק בכלא הישראלי ואשר צפוי להשתחרר היום, ה-10.4.2019, בהסתמך על כך שבמרשם האוכלוסין רשומה עדיין כתובתו באופן שגוי ברצועת עזה – על אף ניסיונותיו לעדכנה – וחרף זאת ישחררו לגדה המערבית, שם הוא מתגורר לצד משפחתו משנת 1996, מאז היותו בן שנתיים בלבד.

בשל דחיפות העניין מוגשת עתירה זו כבר עתה, אם כי העותרים עודם פועלים לאיסוף מסמכים ופרטים נוספים. אי לכך, יבקשו העותרים להתיר להם להשלים בתוך שבוע ימים את טיעוניהם וכן להוסיף פרטים ומסמכים ככל הנדרש.

בקשה בהולה למתן צו ביניים

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת ליתן צו ביניים, שיורה למשיבים להימנע מהרחקתו לרצועת עזה של העותר 1 (להלן: **העותר**), אשר **צפוי להשתחרר ממאסרו היום**.

העותר, פלסטיני המתגורר בביתו בכפר ביר נבאללה בנפת רמאללה שבגדה המערבית מאז שנת 1996, עת עבר לגור בה עם משפחתו בהיותו בן שנתיים בלבד, בידיעתם ובהסכמתם המלאה של המשיבים. בגדה מצוי מרכז חיו, שם ביתו ומשפחתו הזקוקה לו והמחכה לשובו בכיליון עיניים.

יודגש כי רמאללה היא ביתו היחיד של העותר, ומזה כ-13 שנה לא דרכה כף רגלו ברצועת עזה.

יובהר, כי העותר ריצה את עונשו בישראל למשך 21 יום בגין שהייה שלא כדין בתוך ישראל, והוא הועבר לכלא שקמה לפני יומיים לצורך גירושו לרצועת עזה ועדנו מוחזק שם; מועד שחרורו המקורי של האסיר הוא היום, ה-10.4.2019.

משפחתו של האסיר ייפוי את כוחו של הח"מ לפני שעות קלות. העותרים פנו לנציגי המשיב 1, וביקשו לברר לאן האסיר ישוחרר. נציגי השב"ס מסרו כי האסיר יגורש במהלך היום לרצועת עזה בהתאם למענו הרשום במרשם האוכלוסין הפלסטיני.

כמו כן, פנו העותרים לנציגי המשיב 1, באמצעות לשכת היועץ המשפטי לגדה המערבית, על מנת לעכב את גירושו של האסיר לרצועת עזה על מנת שיתאפשר לח"מ למצות את ההליכים ולפנות לערכאות ככל שיידרש, אולם פנייתנו זו טרם קבלה התייחסות עניינית.

בשל מדיניות המשיבים, המגבילה מאוד את המעבר בין רצועת עזה לגדה המערבית, סביר כי אם יורחק העותר לרצועה – לא יוכל לצאת אותה לעולם, ולא יוכל לחזור לביתו ולמשפחתו.

מאזן הנוחות במקרה זה נוטה בפירוש לטובת הוצאתו של צו ביניים, שכן גירושו של העותר יגרום לו נזק בל יתוקן. לעומת זאת, שום אינטרס של המשיבים לא ייפגע משהותו של העותר בגדה המערבית בזמן שעניינו נדון בבית-המשפט.

התשתית העובדתית

הצדדים

1. העותר 1 (להלן: **העותר**) הוא פלסטיני, יליד שנת 1994, המתגורר עם משפחתו בכפר ביר נבאללה שבנפת רמאללה מאז שנת 1996.

העתק ממכתב ראש מועצת ביר נבאללה שבגדה המאשר מקום מגוריו של העותר מצורף ומסומן **ע/1**;

העתק מתעודות לימודים בבית הספר בביר נבאללה משנות 2002-2012 מצורפים ומסומנים **ע/2 א-ג**.

העתק חוזה שכירות בביר נבאללה על שם אביו של העותר מצורף ומסומן **ע/3**;

העתק חשבונית מים על שמו של אביו של האסיר מצורף ומסומן **ע/4**.

2. העותרת 2 (להלן: **המוקד להגנת הפרט או המוקד**) היא עמותה הפועלת לקידום זכויות האדם בשטחים הכבושים.

3. המשיב 1 מחזיק בעותר והוא האחראי על שחרור אסירים ועל ליוויים למקום שחרורם. המשיב 1 מחויב להגן על זכויות האסירים שבחזקתו, ולפי נהליו והדין הבינלאומי, עליו לשחרר אסירים במקום הקרוב למקום מגוריהם.

4. המשיב 2 הוא המפקד הצבאי לאיזור הגדה המערבית מטעם מדינת ישראל, המחזיקה בגדה המערבית תחת כיבוש צבאי מזה חמישים שנה.

5. המשיב 3 הוא בעל הסמכות להורות על גירוש מישראל של מי שחסר מעמד בה, ובכלל זאת אסירים ועצורים שאינם אזרחי ישראל או תושביה.

6. המשיבה 4 אחראית על ביצוע גירוש מישראל של מי שחסר מעמד בה.
7. העותר נתפס בחודש מרץ 2019 בתוך ישראל כשאינן ברשותו היתר כניסה לישראל, ונשפט ל-21 ימים. אתמול, יום אחד בלבד לפני מועד שחרורו הודיעו גורמי השב"ס לעותר כי הוא יגורש לרצועת עזה ולא ישוחרר לביתו ולחיק בני משפחתו שבגדה. האסיר אמור להשתחרר היום, ה-10.4.2019.
8. העותר מוחזק כיום בכלא שקמה הישראלי.
9. העותר עבר מרצועת עזה לגדה המערבית יחד עם הוריו וחמשה אחים דרך מבער ארז בהסכמתו וידיעתו המלאה של המפקד הצבאי. המשיב הסכים לשנות את כתובתם של בני המשפחה לגדה המערבית, אולם בקשתו של העותר לשנות את מענו הרשום במרשם האוכלוסין טרם נענתה בחלוף יותר מעשור ממועד הגשתה באמצעות הרשות הפלסטינית.
10. יודגש, כי על רקע הקביעה וההסכמה (שעוגנה גם בהסכם הביניים בין ישראל לאש"ף ("הסכם אוסלו")) לפיה רצועת עזה והגדה המערבית מהוות יחידה טריטוריאלית אחת לכל דבר, לא הייתה הבחנה חוקית כלשהי בין "תושבי עזה" לבין "תושבי הגדה", ומלבד ההיתר הנדרש לצורך מעבר דרך ישראל, רשאי היה העותר – ככל תושב הרשות הפלסטינית – להתגורר באופן חופשי בכל מקום ברצועת עזה ובגדה המערבית.
11. מאז מעברם של העותר ומשפחתו לגדה המערבית, הם חיים בביתם בנפת רמאללה. העותר גדל והקים את חייו ברמאללה, למד בבית ספר בכפר, ועבד בעבודות מזדמנות שונות בעיר.
12. חשוב לציין, כי הרשות הפלסטינית לא מעדכנת כתובות של פלסטינים המתגוררים בגדה עקב החלטת המשיב 2 בשנים האחרונות "להקפיא" את עדכון הכתובות במרשם האוכלוסין הפלסטיני בין רצועת עזה לגדה, כחלק ממגמה כללית ליצירת הפרדה בין רצועת עזה לבין הגדה המערבית. המידע שהייה רשום במרשם האוכלוסין בעת ההקפאה לא נבדק ולא נבחן, אלא נותר כפי שהיה " בין אם נכון ובין אם שגוי" – בלא אפשרות לשנותו, לתקנו, או לערער על נכונותו.

מיצוי הליכים

13. היום, לפני משפר שעות פנה הח"מ טלפונית לנציגי המשיב 2 בכלא שקמה, על מנת לברר מתי ולאן ישוחרר העותר. בחלוף כשעה הודיע קצין הכליאה בביס"ר שקמה לב"כ העותר, כי העותר צפוי להתשחרר היום והוא יגורש לרצועת עזה לפי הכתובת הרשומה בהעתק מרשם האוכלוסין הפלסטיני הנמצא בידי ישראל, דהיינו לרצועת עזה ולא לגדה המערבית שם ביתו ומשפחתו.
- במעמד השיחה, הודיע ב"כ העותר לקצין הכליאה הנ"ל, כי כתובת העותר הרשומה בהעתק מרשם האוכלוסין דנן אינה עדכנית וכי העותר מתגורר משנת 1996 בגדה המערבית, אליה עבר בהיותו בן שנתיים, וביקש לעכב את שחרורו לצורך המשך הטיפול מול הגומרים הרלוונטיים.

הח"מ פנה בכתב לנציגי המשיב 2, ולפנייתם תירפו ייפוי כוח כדין וצילום תעודת זהות. בבקשה שב הח"מ וביקש לעכב את גירושו של העותר על מנת לאפשר לו לפנות לגורמים הרלוונטיים לצורך מניעת גירושו.

העתק מפניית הח"מ מהיום מצורף ומסומן ע/5.

14. הח"מ שב ופנה טלפונית לנציגי המשיב 2 בכלא שקמה, אשר מסרו כי אין בכוונתם לעכב את גירושו של העותר.

15. באותו יום, פנה הח"מ לנציגי המשיב 1, ציין את השתלשלות העניינים, והבהיר כי על המשיב לשחרר את האסיר לביתו שבגדה וכי כתובתו המופיעה במערכת השב"ס אינה נכונה ולא מעודכנת. הח"מ ביקש לעכב את שחרורו של האסיר על מנת למנוע פגיעה קשה בזכויותיו החוקתיות ולמנוע הרחקתו ממשפחתו ומביתו שבגדה.

העתק מפניית הח"מ למשיב 1 מצורף ומסומן ע/6.

16. הח"מ פנה לגורמי המשיבים מספר פעמים בטלפון על מנת לקבל תשובה עניינית לבקשתו לעכב את גירושו של העותר ו/או לשחררו לביתו שבגדה המערבית, אולם עד למועד כתיבת שורות אלה טרם התקבלה התייחסות כלשהי מצדם.

17. חרף נסיבות המקרה הדחופות וסכנת הגירוש המרחפת מעל צווארו של העותר, טרם התקבלה התייחסות כלשהי בכתב לפניית העותרים.

18. בשל מועד השחרור הצפוי היום, וכל האמור לעיל לא נותר לעותרים אלא לפנות לבית המשפט.

הטיעון המשפטי

19. מפאת קוצר הזמן ודחיפות העניין, מובאים להלן עיקרי הטיעונים. כאמור לעיל, העותרים יבקשו להשלים את טיעוניהם בתוך שבוע ימים.

20. כאמור, העותר עבר להתגורר בגדה כדין – כשהיה בן שנתיים – והוא מתגורר שם באופן חוקי לחלוטין. כאמור, העותר עבר לגדה לאחר הסכם אוסלו, בשנות בהן לא הייתה מחלוקת כלשהי כי הגדה המערבית ורצועת עזה הן יחידה אינטגרלית אחת, כי מעמדם של כל תושבי הרשות הפלסטינית זהה, וכי הם זכאים להתגורר בכל ישוב בגדה או ברצועה ללא כל הבדל. משכך, היא זה אבסורד לטעון כי העותר מתגורר ברצועת עזה רק משום שנולד שם, ולגרשו מביתו וממשפחתו, תוך הסתמכות על נימוקים טכניים או בירוקראטיים שאין בהם ממש.

21. משהובהר למשיבים, חרף המידע הרשום אצלם, כי העותר מתגורר בגדה המערבית, ומשעלה בידו להוכיח זאת, עליהם לשחררו למקום מגוריו בפועל – ולא למקום המופיע ברישומיהם כראיה לכאורה בלבד.

22. עמדתם של המשיבים כאילו העותר הינו "שוהה בלתי חוקי" בביתו הינה משוללת יסוד ואינה תואמת את הדין – הן המקומי והן הבינלאומי. העותרים יטענו כי מעברו של העותר מרצועת עזה לגדה המערבית ושהייתו שם היו ועודם כחוק וכדין.

23. יודגש, כי על פי התחייבויות המדינה במסגרת בג"ץ 4019/10 **המוקד להגנת הפרט ואח' נ' מפקד הצבאי לאזור הגדה המערבית ואח'**, לא יגורשו לרצועת עזה תושבי הגדה, אשר עברו אליה מרצועת עזה לפני שנת 2005, ומענם הרשום טרם עודכן בתעודת הזהות. מכאן, ששחרור מרשי לרצועת עזה – אם חלילה יתרחש – יהווה הפרה בוטה של התחייבות זו.

24. ההחלטה להרחיק את העותר מביתו, תוך התבססות על מענו הרשום השגוי במרשם האוכלוסין, הינה בלתי סבירה באופן קיצוני. העותרים יטענו כי הרחקתו של העותר מביתו וממשפחתו תהווה גירוש פסול, וכן חריגה בוטה מסמכויות המפקד הצבאי בשטחים והפרה חמורה של המשפט הבינלאומי.

25. מעבר לטענות המשפטיות, מובן כי ההיבט העיקרי בעתירה זו הינו ההיבט האנושי הפשוט. הרעיון לפיו ביום בהיר אחד נלקח אדם מביתו, ממשפחתו ומהבית בו הוא מתגורר במשך שנים על גבי שנים ומגורש ממנו – תוך הסתמכות על פרט טכני כגון כתובתו הרשומה במרשם האוכלוסין הוא רעיון בלתי נסבל. ודוק: **לא מדובר בזר, אלא בפלסטיני תושב שטחים המתגורר בשטחים הפלסטיניים!**

26. מובן כי גירושו של העותר מביתו יפגע באופן קיצוני ובלתי מידתי בזכויות המוקנות לעותר על פי הדין הישראלי והבינלאומי כאחד: זכותו לחופש תנועה בארצו; חירותו האישית וכבודו; זכותו לחיי משפחה ועוד. כמו כן, זכותו של אדם שלא להיות מורחק מביתו ומאזור מגוריו הינה זכות יסוד מרכזית ומהותית, האוסר במפורש על הרחקת אדם מביתו.

27. חרף סכנת הגירוש המרחפת מעל צווארו של העותר, והפגיעה הקשה בזכויותיו היסודיות של העותר, עד למועד כתיבת שורות אלה לא טרח המשיב 2 להשיב לפניית העותרים. משכך, ובשל חומרת הפגיעה הצפויה בזכויות העותר, מתבקשת התערבותו של בית משפט נכבד זה.

לאור נסיבות המקרה, מתבקש בית המשפט הנכבד לאפשר לעותרים **להשלים את טיעוניהם בתוך שבוע ימים**, להוציא צו על תנאי כמבוקש, ולאחר שמיעת המשיב לעשותו למוחלט. כמו כן מתבקש בית המשפט לפסוק לטובת העותרים הוצאות ושכ"ט עו"ד.

בשל נסיבות העניין הדחופות לא עלה בידי העותרים לצרף תצהיר לעתירה זו. תצהיר חתום ומאור כדין יוגש לבית המשפט הנכבד תוך מספר ימים.

10 באפריל 2019